

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

EEN MOORDGRIET

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880

Hilda Vleugels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2015

Nr.2297

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *EEN MOORDGRIET* op te voeren moet de naam van auteur *HILDA VLEUGELS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1995/0220/050
ISBN- 978- 90-385-04131

© 1995 Toneelfonds J. Janssens/Hilda Vleugels
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

PERSONAGES

(5 dames - 3 heren - 1 figurant)

SYLVAIN : Moderne vrijgezel. Ca. 40 jaar. Romanschrijver. Gentleman en vrouwenversierder.

FREDDY : Vriend van Sylvain. Ca. 40 jaar. Gehuwd met Jeanine. Stille, geniepige genierter. In het bijzijn van zijn vrouw evenwel: een pantoffelheld.

JEANINE : Corpulente vrouw van Freddy. Ca. 40 jaar. Huisvrouw. Bazig, stoer en vastberaden optreden.

LINDA : Vriendin van Sylvain. Ca. 25 jaar. Vinnige flapuit.

CARLA : Nieuwsgierige, babbelzieke conciërge. Ca. 55 jaar. Treedt dom en dwaas op.

ANITA : Knappe vrouw (Moordgriet). Ca. 30 jaar. Lange, rode haren. Femme fatale.

JULIENNE : Volslanke, mondaine vrouw. Ca. 50 jaar. Uitgeefster van romans.

ROUSSEAU : Politiecommissaris. Stuntelige, zenuwachtige, onhandige, bijziende man.

FIGURANT : politieagent

DECOR

Modern ingericht appartement.

Ongeveer 1/4 van het decor achteraan (over de gehele breedte) is een verhoog van vier treden hoog. Het verhoog is in twee opgesplitst: de linkerkant is een met balustrade afgewerkte inkomruimte met achteraan een groot raam. De rechterkant is een met een balustrade afgewerkte overloop naar de slaapkamer, met tegen de wand een tijgervel. Achteraan in de linkerwand: de inkomdeur. Achteraan in de rechterwand: een deur naar de slaapkamer.

In de scheiding tussen de twee overlopen is een opening van deurbreedte.

Voor de balustrade bevindt zich van links naar rechts: een bijzettafeltje met lamp, een clubzetel, een trapje naar de inkomhal, een wand van ca. 1m. breed met legplanken (Op de onderste legplank staat een tv, op de legplank daarboven een papegaaienkooi met rechts daarnaast een drietal kortere legplankjes voor siervoorwerpen en boeken. Helemaal bovenaan is een diepe legplank met slechts één plantje. Linies van de kooi: een parlofoon), een trapje naar de slaapkameroverloop en een lange, lage dressoir. Op het dressoir siervoorwerpen en een vaas met snijbloemen. Boven het dressoir hangt een luster (aan een stevige koord). Voor het dressoir in de rechterwand: een deur naar de keuken.

Vooraan tegen de linkerwand: een sofa rechts in de leefruimte: een tafel met vier stoelen.

Vooraan rechts tegen de rechterwand: een computertafel met computer, printer (gezien de gebeurtenissen bij voorkeur een afgedankte of defecte printer).

E E R S T E B E D R I J F

(Het is een zaterdagmorgen in mei. Linda slaapt onder een plaid op de sofa. Ze draagt een pyjama van Sylvain. Haar kleren en schoenen slingeren in het appartement rond. Sylvain op via keuken.)

SYLVAIN : Hé slaapkop! 't Is halfacht. Tijd om op te staan.

LINDA : *{Slaperig:}* Nu al! Mijn droom is nog niet af. Roep binnen tien minuten nog maar eens. *{Draait zich om en wil verder slapen.}*

SYLVAIN : Ik moest u om halfacht wekken.

LINDA : *{Mompelt en trekt de plaid over haar hoofd.}*

SYLVAIN : Komaan Linda. Het ontbijt staat klaar. Opstaan. *{Linda reageert niet.}* Hoe zit het? Moet ik grove middelen gebruiken? *{Linda reageert niet.}* De grove middelen dus. *{Terwijl hij de bloemenvaas van het dressoir neemt:}* Ge zijt een lief meisje. En ge moogt hier altijd blijven slapen. Maar als het ontbijt geserveerd is, moet ge komen eten. *{Houdt vaas dreigend boven Linda's hoofd.}* Of wilt ge eerst douchen misschien?

LINDA : *{Mompelt slaperig.}*

SYLVAIN : *{Trekt zachtjes de plaid van Linda's hoofd.}* Linda! Het ontbijt staat klaar...

LINDA : *{Kreunt.}*

SYLVAIN : En de douche ook!

{Linda mompelt. Sylvain giet de vaas leeg over Linda's hoofd, die proest en naar adem snakt.}

LINDA : Sylvain! Gij driedubbele ezelskop! Nu is mijn droom naar de knoppen... en mijn kapsel ook. Maakt gij iedereen zo wakker?

SYLVAIN : Alleen degenen die op mijn sofa slapen en niet direct opstaan als ik zeg dat het ontbijt gereed is.

LINDA : Dan ben ik zeker de eerste? Want al de anderen duiken bij u in bed.

SYLVAIN : Juist. Maar al die anderen worden ook direct wakker als ik zeg dat het ontbijt klaar is.

LINDA : Natuurlijk. De soort die gij in uw bed haalt zet sito presto een verrukkelijke glimlach op, rekt zich sierlijk uit en kreunt van de deugd.

SYLVAIN: Juist.

LINDA : Die stuurt een omfloerste blik op u af en fluistert: "O Sylvain! Wat een heerlijke nacht!"

SYLVAIN : Juist.

LINDA : Dan zuchten ze gelukzalig, flapperen met hun blaffeturen, stappen heel elegant uit bed en zeggen verrukt: "O Sylvain, hebt gij al een ontbijt klaar? Wat lief!"

SYLVAIN : Als ge weet hoe het moet, waarom doet ge het dan niet?

LINDA : Omdat ik niet met streken zit zoals die stoeipoezen van u.

SYLVAIN : Alle vrouwen zitten met streken.

LINDA : Die Barbiepoppen waarmee gij slaapt wel, ja. Want voor gij ze wakker maakt, ZIJN die al wakker en liggen ze de verleidingstruiks te repeteren, waarmee ze Sylvain Vreborgs gaan inpalmen. Want als ze DIE aan de haak kunnen slaan is hun broodje gebakken. Dan komt het met koeien van letters in de gazet: "De fel begeerde vrijgezel en vermaarde romanschrijver. Sylvain Vreborgs, trouwt met Miss Patattenschil". Ik doe zoiets niet. Ik slaap voor ik wakker ben. Ik ben "naturel".

SYLVAIN : Ja. Een "naturelle" losbol die de sleutels van haar appartement vergeet. Een "naturelle" slaapkop die het vertikt om op te staan als ik roep. En een "naturelle" waterzooi.

LINDA : (*Werpt Sylvain een vlamme blik toe.*) Dat laatste is niet "naturel". Dat hebt gij geflikt.

COCO : (*Papegaaienstem met rollende "r":*) Waterzooi. Njam, njam. Waterzooi. Lekker.

LINDA : Bek toe! Astrante mus!

COCO : Waterzooi. Njam, njam.

LINDA : Als ge me nog één keer uitlacht, vertel ik aan de conciërge dat gij hier woont, eh manneke! En dan vliegt ge er uit. In de appartementen van deze building zijn geen huisdieren toegelaten. Gij zijt een illegale. Dus zou ik me maar koest houden als ik u was.

COCO : (*Klakt een paar keer met de tong, fluit bewonderend.*) "Naturel!" (*Fluit bewonderend*) "Naturel"!

LINDA : Dat is al beter.

COCO : (*Roept luid nadat Linda zich omgedraaid heeft:*) Verzopen kieken!

LINDA : Als ge die Donald Duck van u geen betere manieren aanleert, zeg ik tegen uw conciërge dat gij een vogel houdt. En dan vliegt dat kwebbelgat met klikken en klakken de deur uit.

SYLVAIN : Ge gaat het enige dat Carla niet weet toch niet aan haar neus hangen, zeker?

LINDA : Hoezo het enige?

SYLVAIN : Carla weet alles wat hier gebeurt.

LINDA : Ze weet toch niet dat ik hier blijven slapen ben?

SYLVAIN : Nog niet.

LINDA : Gij gaat het haar toch niet vertellen, zeker? Het mens zou nog slechte gedachten krijgen over mij.

SYLVAIN : Ik hoef haar niets te vertellen. Carla komt toch alles aan de weet. Als hier iemand over de vloer komt ruikt ze het, denk ik. En dan neust en speurt ze, tot ze 's anderendaags over die persoon een heel curriculum vitae heeft, én een complete karakterstudie.

LINDA : O ja? Wat zegt ze dan van mij?

SYLVAIN : Niets. Ze weet dat gij een orkaan zijt die hier regelmatig binnen en buiten vliegt.

LINDA : Ah! Formuleert gij het zo, mijnheer de romanschrijver? En dat terwijl ik dacht dat gij mijn kameraad waart, mijn schouder om op te huilen, mijn redder in nood. Gij zijt al even astrant als uw papegaai!

SYLVAIN : Hebt gij altijd zoveel last van een ochtendhumeur?

LINDA : Hoe zoudt ge zelf zijn, als ge wakker gemaakt wordt zoals een verslenste geranium?

COCO : Waterzooi! Verzopen kieke!

LINDA : *{Boos:}* Ik ga een douche nemen en mijn haar drogen. Tegen de tijd dat ik terug ben, zorgt ge ervoor dat die universitaire ekster van u iets liefs kan zeggen. Want als hij me nog één keer uitmaakt, eet ik vanmiddag gebraden papegaai. *{Gaat hoofs het trapje naar de slaapkamer op. De parlofoon zoemt.}* Als het Peter is, zeg dan maar dat ik straks kom.

SYLVAIN : Peter? Welke Peter?

LINDA : Mijn nieuw lief van verleden week.

SYLVAIN : En dat vertelt ge me nu pas?

LINDA : Ik had dat tijdens een gezellig onderonsje willen doen. Wat dacht ge van straks, terwijl we aan papegaaienbeentjes zitten te knabbelen? *{Af via slaapkamerdeur.}*

SYLVAIN : *{Tot vertrekkende Linda, maar met de afgehaakte parlofoonhoorn in de hand:}* Van mijn vogel blijft ge af!

CARLA : *{Stem door parlofoon:}* Ge moet niet bang zijn, IK blijf daar af!

SYLVAIN : O madame Carla! Ik had het niet over mijn... ik had het over mijn... Of nee, ik had het niet over mijn... Ik had het over mijn...

CARLA : *{Ratelend:}* Ik wéét waarover gij het hadt. Ik ben niet van gisteren. En zoudt ge nu zo vriendelijk willen zijn om dat weg te moffelen. Ik kom naar boven, want ik zou u onder vier ogen willen spreken... *{Sylvain legt de hoorn op de legplanken en draagt vliegensvlug de papegaaienkooi naar de keuken. Inmiddels ratelt Carla's stem door de parlofoon verder:}* ... Het gaat over die onstuimige vriendin van u: die Linda. Die heeft haar Opel kadet wéér voor mijn garagepoort staan. En als 't dan nog een proper geval was. Maar dat wrak van haar is in geen maanden gewassen. Dat misstaat in deze buurt en zéker voor mijn garagepoort. Die is vorige maand nog opgekuist. Onze Sus

heeft er een hele week congé voor genomen. En dan die schunnige stickers op haar auto! "Van te veel seks wordt ge", en dan in hele kleine lettertjes : "bijziend". Zoiets, voor MIJN garagepoort, mijnheer Vreborgs! Dat kan niet meer door de beugel. Daar moet dringend over gepraat worden. Geeft het pas dat ik nu naar boven kom?... Hallo?...

SYLVAIN : *{Neemt hijgend de hoorn op.}* Ja,ja, Carla. Kom maar. *{Drukt knopje om deur te openen in en haakt in.}*

COCO : *{Stem vanuit de keuken:}* Amen... Alleluia... Amen... Alleluia.*{Gaat hiermee door tot Sylvain hem met de plaid heeft toegedekt.}*

SYLVAIN : *{Terwijl hij de plaid van de sofa neemt en ermee naar de keuken rent:}* Coco, dit is niet het moment voor een non-stop-programma. Als Carla u hoort is het met u "Amen-alleluia". Dan vliegt ge er uit. En ik misschien ook. *{Off set in de keuken:}* Vooruit. Onder de wol. Oogjes dicht en vooral snaveltje toe tot Carla weg is. *{Op. Door deur tot Coco:}* En haal straks, als Linda terugkomt, uw schattigste woordenschat maar boven, of ze maakt van u een schattige dagschotel... *{Deur dicht. Deur open. Streng:}*... gearneerd met tomaten.

COCO : *{Krijst off set}*

SYLVAIN : *{Terwijl hij de deur sluit:}* Ik weet dat ge daar een hekel aan hebt.

CARLA : *{Pratend op, terwijl haar haviksblik rondspeurt.}* De nonchalance van die Linda gaat nu toch te ver, mijnheer Vreborgs. Dat ze eens vijf minuten voor mijn garagepoort parkeert, tot daar toe. Maar haar gemotoriseerde vuilnisbak staat daar nu al een hele nacht! Heremijntijd! Wat een rommel hier! Dat ben ik van u niet gewoon, mijnheer Vreborgs. Gij zijt anders zo'n ordelijk type. O maar, ge hebt weer vrouwenbezoek, zeker! Tja, die moderne vrouwtjes zijn toch zo slordig, nietwaar? *{Veegt schillen van pindanoten van de plaats waar de vogelkooi stond.}* Daar waar ze apenootjes gegeten hebben vindt ge de schillen. *{Plukt een mini-slipje van de grond.}* Daar waar ze iets uittrekken, blijft het liggen. *{Bekijkt het slipje.}* En dan verschieten ze ervan dat ze een verkoudheid opdoen. *{Raapt Linda's truitje op.}* Ochot, kijk eens. Zo'n slobbertrui had Linda gisteravond ook aan. Dat is mode, zeker?

SYLVAIN : Dat IS Linda's trui.

CARLA : O ja? En waar is dan die wildparkeerster, die daar normaal zou moeten in zitten?

SYLVAIN : Die is gaan douchen.

CARLA : Zo maar! In haar blootje?! Gaan douchen?!

SYLVAIN : Ik heb gewoonlijk niets aan als ik onder de douche sta. Gij wel?

CARLA : Paradeert die hier zo maar in haar blootje rond? Ze is nog onbeschaamder dan ik

dacht.

SYLVAIN : Nee,nee. Ze had mijn pyjama aan.

CARLA : Aha! Uw pyjama! Dus zijn mijn vermoedens juist: dat brutaal wicht is uiteindelijk toch in uw bed beland. Het zijn mijn zaken niet, mijnheer Vreborgs. Maar als ge 't mij vraagt: dat kind is zeker geen partij voor u. Zo'n wildebras. En gij zo'n welgestelde, beroemde mens!

SYLVAIN : Linda heeft hier op de sofa geslapen. Ze was de sleutels van haar appartement op 't werk vergeten. Toen ze tot die ontdekking kwam was het zes uur en kon ze er niet meer binnen. Ik heb haar alleen maar onderdak verleent. Meer niet.

CARLA : Dat is een pak van mijn hart, weet ge. Ik zou niet willen dat ge in uw ongeluk loopt.

SYLVAIN : *{Verveeld:}* Dat weet ik.

CARLA : Zoals met die Dominique en die Rachel. Gelukkig had ik rap in 't snuitje dat het getrouwde vrouwen waren.

SYLVAIN : En dat Marilou al drie keer gescheiden was, wist ge ook vlug.

CARLA : En die Machteld. Ik had direct gezien dat die platvoeten had.

SYLVAIN : En Gilberte en Renate...

CARLA : Dat waren ook geen vrouwen voor u. Dat waren versierde kerstbomen. Met hun trossen armbanden en mouwen tot daar, *{Wijst tot halverwege haar hand.}* kunnen die niet eens een geschildte patat uit het water halen. Het zijn mijn zaken niet, mijnheer Vreborgs, maar als ge 't mij vraagt, pikt ge er aldoor het verkeerde soort vrouwen uit.

SYLVAIN : O maar daarin zijt ge er een beetje naast, hoor. IK pik nooit iets uit. Ik WORD uitgepikt. Van zodra de vrouwtjes weten dat ik vrijgezel ben, worden ze lief, bekoorlijk, ondernemend... En dan kan ik ze wel moeilijk afschepen.

CARLA : Dat begrijp ik. Om die opdringerige meiden af te schepen zijt gij te charmant en te sociaalvoelend.

SYLVAIN : Tja, dat zou wel eens kunnen. Voor ik romans begon te schrijven was ik sociaal assistent.

CARLA : Het zijn mijn zaken niet, mijnheer Vreborgs, maar als ge 't mij vraagt, zoudt ge tegenover dat vrouwvolk toch wat kordater moeten optreden. Ook al zijt ge een sociaal accident. Met zo'n moderne avonturierster kunt gij niets aanvangen. Wat gij nodig hebt, is een lief, schattig vrouwtje dat de handen uit de mouwen kan

steken. En geen te jong ding, zoals die Linda, want dat maakt van uw huis een stal. Eén van zevenentwintig, achtentwintig jaar, dat zou ideaal zijn voor u. Op die leeftijd hebben ze al wat meer gevoel voor orde en weten ze hoe ze het huis gezellig kunnen maken. Uw living is wel mooi, hoor mijnheer Vreborgs. Maar zo hier en daar een vrouwelijk toets zou het toch huiselijker maken. *(Linda ongemerkt op, met nog steeds natte haren en met pyjama van Sylvain.)* Och, da's waar ook: ik moet voor ons Tamara nog een cadeautje gaan kopen. Ze verjaart volgende week. Weet gij dat onze dochter al achtentwintig wordt? Wat kan ik daar nog voor kopen? Dat kind heeft alles. Nu ja, alles behalve een vent, eh mijnheer Vreborgs. Ze is nog niet getrouwd. O maar misschien zou ik een roman van u kunnen kopen. Ze is toch zo'n geweldige fan van u. Zoudt gij het voor haar dan willen signeren?

LINDA : Doe geen moeite, madame Carla. Mijnheer Vreborgs signeert geen boeken. Die signeert alleen maar beha's en jarretellen. *(Slingert jarretellenhouder in living.)* Hier zie. Iemand heeft haar bussetel autogrammen in de badkamer laten liggen.

CARLA : Hoe kunt ge met zo'n brutaal wicht vriendschap onderhouden, mijnheer Vreborgs.

LINDA : Ik ben niet brutaal. Ik ben naturel: een natuurlijke waterzooi, een natuurlijke slaapkop en een natuurlijke losbol. Nietwaar, Sylvain?

CARLA : En een natuurlijke sloddervos, die ik uitdrukkelijk verzoek om haar oud ijzer in 't vervolg elders te deponeren dan voor mijn garagepoort.

LINDA : Hebt ge 't over mijn auto?

CARLA : Ja. En ik geef u nog welgeteld tien minuten om dat schroot voor mijn garagepoort weg te halen, of ik roep de politie. *(Wil af. Keert zich om, scheldt:)* Verzopen kieke!

SYLVAIN : *(Grinnikt om Linda's verontwaardiging.)*

LINDA : Waarom staat gij daar nu te giechelen zoals een tureluurse hyena?

SYLVAIN : Van mijn papegaai wilt ge een braadkip maken omdat hij "verzopen kieke" tegen u zei... Ik zie u Carla al aan een spit steken.

LINDA : Van dat mens maak ik nog filet américain als ze me zo blijft beledigen. En ik garneer ze met look, ajuin en rotte tomaten.

COCO : *(Krijst offset)*

SYLVAIN : Asjeblieft, Linda. Coco heeft een hekel aan tomaten. Zelfs als ge erover spreekt, panikeert hij al. *(Af via keukendeur, daarna weer op met Coco. Inmiddels:)*

LINDA : Leer hem dan tegen mij fatsoenlijke taal spreken, of hij zal nog harder panikereren als ik hem straks door het eiwit en het paneermeel draai.

SYLVAIN : Wat wilt ge dat ik hem leer?

LINDA : Dat moet gij weten. Gij zijt de schrijver. Gebruik uw inspiratie maar.

SYLVAIN : Ik heb geen inspiratie meer. Mijn inspiratie is uitgeput.

LINDA : Hoezo?

SYLVAIN : (*Dromerig aan de tafel:*) Al maanden ben ik voor mijn nieuwe roman op zoek naar een heldin. In mijn tiende roman zou ik mijn vaste held, de kantoorklerk Bavo Blommaert, een vrouw willen laten ontmoeten waarop de lezer en ik meteen verliefd worden: een droombeeld en toch levendige vrouw, een krachtige vrouw die alles naar haar hand zet en toch teder kan zijn, een bruisend en tegelijk gevoelig iemand met een speciaal maar toch een natuurlijk karakter. Maar ik kan ze niet vinden.

LINDA : (*Verheerlijkt en zelfingenomen:*) Maar Sylvain toch! Om zo'n inspiratiebronneke te vinden, moet GIJ toch niet ver zoeken, eh!

SYLVAIN : (*Merkt Linda niet op.*) Ach, het vrouwvolk dat hier de laatste tijd over de vloer komt, is niet veel zaaks. Die van over veertien dagen onder andere... die had zo'n dikke lippen dat ik maar één nodig had om ze te kussen... Nee, mijn heldin moet fijn zijn en maagdelijk ongerept. Zo iemand vind ik niet in mijn kennissenkring.

LINDA : (*Vriendelijk:*) Sylvain!

SYLVAIN : Of ja! De dochter van Carla misschien? Nee, de held van het verhaal moet in de vrouw haar armen kunnen vallen zonder in de handen van zijn schoonmoeder te vallen.

LINDA : (*Nadrukkelijker:*) Sylvain!

SYLVAIN : Mijn hoofdpersonage moet jong zijn, dartel en toch voornaam, ongeremd en toch subtiel. Ze moet een vat boordevol tegenstrijdigheden zijn en daardoor geweldig boeiend. Maar waar vind ik zo'n inspiratiebron?

LINDA : (*Klopt siervoorwerp stuk op Sylvains hoofd.*) En ik dan, verdomme!

SYLVAIN : Over u kan ik hooguit één hoofdstuk schrijven, want voor het tweede hoofdstuk hebt gij alle andere personages de kop ingeslagen. (*Af via keuken.*)

{De parlofoon zoemt.}

LINDA : Dat zal Peter zijn. (*In de parlofoon:*) Ja?

JULIENNE : (*Flemerige stem door parlofoon:*) 't Is Julienne, uw frikadelleke, mijn bolleke.

SYLVAIN : (*Op met blik en handborstel.*) Wie is het?

LINDA : Het O.C.M.W. met uw soep.

SYLVAIN : Het O.C.M.W. met mijn soep?!

LINDA : Ja. 't Is juliennesoep met frikadellebollekens vandaag.

COCO : Ooh! Frikadelleke! (*Maakt smakgeluidjes.*) Kus-kus. (*Smakgeluidjes*) Kus-kus.

SYLVAIN : Oh nee! 't Is Julienne!

LINDA : (*In parlofoon:*) Hij lust geen juliennesoep. Kom maar eens terug als 't tomatensoep is.

SYLVAIN : (*Snokt hoorn uit Linda's handen.*) 't Is Julienne, mijn uitgeefster! (*Lief in hoorn:*)
Kom maar naar boven, mijn frikadelleke. (*Haakt in.*) Wat nu?... Julienne is vreselijk
jaloers.

LINDA : Amai! Is uw uitgeefster ook al een privéaangelegenheid?

SYLVAIN : Nee. Julienne is een zakelijke aangelegenheid. Ik ben haar bijslapende vennoot.
Wat moet ik nu? Als ze hier zo'n jong ding als gij ziet rondlopen is ze in staat om mijn
miljoenencontract te annuleren. En u in een kast moffelen kan ik niet, want ze heeft
uw stem gehoord. (*Duwt Linda blik en borstel in de hand.*) Hier zie. Gij zijt mijn
kuisvrouw. Begin te kuisen!

LINDA : Dat zal ze zeker geloven.

SYLVAIN : Jaja. Kuis maar. Ik zal 't wel uitleggen.

LINDA : Dat wil ik meemaken... Hoe ga dat gaat uitleggen: een kuisvrouw in pyjama.

SYLVAIN : ... Ga rap uw kleren aandoen. Of nee. Doe mijn uitgerafelde jogging aan en maak u
lelijk... (*Woelt Linda's haar dooreen.*) heel lelijk. Julienne mag absoluut niet zien dat
gij een fris ding zijt. Vooruit, ze is daar!

LINDA : (*Terwijl ze haar kleding neemt:*) Hoorde ik u zeggen, dat gij mij een fris ding vindt,
Sylvain?

SYLVAIN : Jaja. En nu zeker: nu ge er zo verzopen bijloopt. Maak dat ge weg zijt!

COCO : Verzopen kieken! Verzopen kieken!

LINDA : (*Boos tot Coco:*) Gij gaat smaken straks, zie! (*Af.*)
(*Julienne op.*)

SYLVAIN : (*Theatraal-smachtend:*) Mijn frikadelleke!

JULIENNE : (*Lief*) Mijn bolleke! (*Omhelst en kust Sylvain.*) En? Blij dat ik er ben? Of kom ik
ongelegen, mijn stoute jongen?

SYLVAIN : Gij komt nooit ongelegen, mijn frikadelleke!

JULIENNE : En die brutale vrouwenstem door de parlofoon dan?

SYLVAIN : Dat? O dat was de kuisvrouw. Ja, 't is nogal een brutaal schepsel. Geen opvoeding,
geen hersens, geen voorkomen. Nee,nee, dat is mijn genre niet. En welk gelukkig
toeval brengt u naar hier, mijn frikadelleke?

JULIENNE : Ik kwam de eerste drie hoofdstukken van uw roman ophalen, 't Was contractueel
vastgesteld dat die vandaag klaar moesten zijn. Want binnen drie weken verschijnt uw
nieuw boek reeds als vervolfgroman in de Gazet van Antwerpen. Ik had ze natuurlijk
ook schriftelijk kunnen opvragen. Maar, ge weet, met u wil ik het nuttige aan het
aangename paren. Tenzij ge liever met uw kuisvrouw paart.

SYLVAIN : Met mijn kuisvrouw?! Nee! Dat is een vies en lelijk vrouwmens... (*Terzijde:*) hoop

ik. Die is met geen tang aan te raken.

JULIENNE : *{Raapt jairetellenhouder op.}* Als ze hier in past en ge spoelt ze eens af onder de douche misschien wel.

SYLVAIN : Och, ligt dat hier nu nog? Dat is van een fan. Met de post verstuurd. De dingen waarop ze tegenwoordig een autogram willen... dat grenst aan 't ongelooflijke! *{Werpt jarretellenhouder achteloos weg.}* Al wat in een lingeriewinkel te koop is heb ik al toegestuurd gekregen. Mijn fans zijn ook haast allemaal vrouwen, eh. Een man die romantische boeken schrijft, en daarenboven nog vrijgezel is, stimuleert hun libido, nietwaar?

JULIENNE : *{Verleidelijk.}* Als ge wilt moogt ge dat ding nu bij mij stimuleren.

SYLVAIN : Nu?... Maar de kuisvrouw...

JULIENNE : Stuur die maar naar huis.

SYLVAIN : Ze heeft nog niet gedaan met kuisen.

JULIENNE : Ze kan morgen komen voortdoen.

SYLVAIN : Morgen is het zondag.

JULIENNE : *{Geeft Sylvain 5000 fr.}* Hier zie. Geef haar 5000 fr. Daarvoor doet ze met alle plezier morgen de grote kuis... Ik wil met u alleen zijn, mijn bolleke. Ik heb zo naar u verlangd. *{Merkt Sylvains besluiteloosheid.}* Of ben ik uw frikadelleke niet meer? Er is toch geen ander frikadelleke? O wee dan. Want dan boycot ik de uitgave van al uw romans. En van die andere frikadel maak ik een platte hamburger.

SYLVAIN : Gij zijt en blijft mijn enig, echt, origineel frikadelleke.

JULIENNE : Zo wil ik het horen. Vooruit. Stuur nu uw kuisvrouw naar huis. Dan kunnen we ...zaken doen.

SYLVAIN : Zaken doen?

JULIENNE : Zoals in de showbusiness.

SYLVAIN : Zoals in de showbusiness?

JULIENNE : Tussen de lakens, eh mijn bolleke, tussen de lakens.

LINDA : *{Op met plumpe schreden. Gekleed als karikuraal-slonzige kuisvrouw. Achterwerk en boezem zijn opgevuld. Vuilsporen op het gelaat. Sigarettenstompje in de mond. Draagt een emmer met dweil en spons en borstel.}* Allemaal ophoepelen! Ik moet de living kuisen.

JULIENNE : O nee! *{Lacht.}* Wie hebt gij in dienst, mijn bolleke?... Ma Flodder?

SYLVAIN : *{Verbijt een lach.}* Ik zei toch dat ge niet moest jaloers zijn want dat ze lelijk was!

JULIENNE : Vreselijk! Stuur dat misbaksel maar vlug naar huis, vooraleer uw potentie ervan blokkeert.

SYLVAIN : Euh... Ge hebt genoeg gedaan vandaag... euh... Marie. Ge moogt naar huis.

LINDA : Niks van. Ik moet de living nog doen.

SYLVAIN : Dat moogt ge morgen doen... Marie.

LINDA : Marie kuist de living vandaag. Morgen is het zondag. Dan kuist Marie niet.

SYLVAIN : En als Marie daar 5000 frank voor krijgt?

LINDA : Ik heet Marie en niet Augusta. Ik pak geen smeergeld aan. Onderuit! Ik moet kuisen.

JULIENNE : Mijnheer Vreborgs en ik willen hier zaken bespreken. Ik ben Julienne, zijn uitgeefster.

LINDA : En ik ben Marie, zijn kuisvrouw. Onderuit.

JULIENNE : Hier wordt niet gekuist. Want gij gaat NU naar huis!

LINDA : Onderuit!

JULIENNE : Vooruit! Naar huis!

LINDA : *{Zwiept water over de vloer in de richting van Juliennes en Sylvains voeten, die het water springend ontwijken...}* Ik zei: onderuit, want ik moet kuisen. *{Schrobt.}*

JULIENNE : *{Molenwiek na het springen en valt dan op haar achterste.}* Oh mijn rok! Mijn nieuwe rok in de zeep!

LINDA : Ik kuis niet met zeep. Ik kuis met javel.

JULIENNE : *{Krabbelt recht en stelt grote, witte vlek op achterkant van haar rok vast.}*
Oh mijn rok! Sylvain! Ontsla dat mens! Zet ze aan de dop!

LINDA : Dat kan hij niet. *{Neemt fotomodel-pose aan.}* Ik werk hier als freelance vloerhostess.

JULIENNE : Sylvain! Ik ben naar hier gekomen om ons beider belangen te behartigen en niet om door zo'n zwabberwif voor schut gezet te worden. Verzin iets. Doe iets.

SYLVAIN : Wilt ge dat we op de slaapkamer onze zaken gaan afhandelen?

JULIENNE : *{Pruilend:}* Nee, want dat mens heeft mijn libido geruïneerd!

LINDA : Geef dat aan aan de verzekering, eh madame.

SYLVAIN : Misschien komt ge beter op een andere dag eens terug.

LINDA : Maar niet op een zaterdag. Want dan loopt ge onder de voet.

JULIENNE : Wees maar gerust. Als gij hier zijt zet ik hier geen voet meer binnen. Ik ben niet op mijn kop gevallen.

LINDA : Nee, alleen maar op uw gat... in de javel.

JULIENNE : Geef die eerste drie hoofdstukken mee, Sylvain. Wanneer we onze wederzijdse belangen behartigen, zien we later wel.

SYLVAIN : Euh... de eerste drie hoofdstukken?...

JULIENNE : Die zijn toch af, hoop ik. Als die vandaag niet klaar zijn verspeelt gij 200.000 frank en ik een miljoen.

SYLVAIN : Euh... ik moet ze nog... ik moet ze nog...

JULIENNE : Ge moet ze toch niet meer schrijven?

SYLVAIN : Euh...

LINDA : *(Terwijl ze met een kleddernatte spons de printer afsponst:)* Hij moet ze nog uitprinten. Maar dat kan hij nu niet. Want ik ben dat ding aan 't kuisen.

SYLVAIN : Mijn printer!

JULIENNE : Dat komt ervan als ge freelance personeel aanneemt. Ge lost het op zoals ge wilt, Sylvain, maar maandagmorgen komt ge de drie eerste hoofdstukken van uw roman op mijn bureau deponeren of onze zakelijke relatie loopt op de klippen. Een persoonlijke relatie met u wil ik nog handhaven... op voorwaarde dat ik uw enig, exclusief frikadelleke blijf.

LINDA : Ge moogt gerust zijn, madame. Al het andere soepvlees dat hier passeert draait hij door de passe-vite.

JULIENNE : Dus maandag brengt ge uw werk. Ik ben benieuwd naar de nieuwe heldin. De nieuwe vlam van Bavo Blommaerts is toevallig toch niet geïnspireerd door MIJN persoonlijkheid?

LINDA : Bijlange niet! Mijnheer Vreborgs schrijft niet over minnaressen. Dat is niet origineel. Dat zien de mensen alle dagen in "Bay Watch" en "Melrose Place" en "Dallas" en al die "zeepsopdinges" die langer moeten duren dan het plezante aan getrouwd te zijn. Nee,nee. De nieuwe heldin van mijnheer Vreborgs is jong, levendig, dartel en dynamisch. Dat is een "naturelle", eh mijnheer Vreborgs? En weet ge wat, madame Groentesoep?...t Wordt een heel spannend verhaal deze keer. Voor het derde hoofdstuk, eh, daar slaat ze de held bijna de kop in. Alleen het einde is gewoon: ze trouwen. *(Schrobt.)*

JULIENNE : Ge laat uw held toch niet trouwen, Sylvain! Ge boycot uw schrijverscarrière! De vrouwelijke lezers verslinden uw romans omdat gij, als vrijgezel, het liefdesleven van uw held zo hartstochtelijk en teder kunt beschrijven. Als ge hem laat trouwen, is 't in uw volgende roman gedaan met rozengeur en maneschijn.

Dan kan hij niet meer dwepen met de liefde. Dan kunt ge hem alleen nog maar alledaagse banaliteiten laten meemaken: een ambras, een burentwist, lastige kinderen, een hartinfarct, een koffieklets... En zoiets geef IK niet uit!

... LINDA : Och, dan schrijft hij voor "Familie" eh madame.

SYLVAIN : Het slot van mijn roman staat nog niet echt vast. Het kan nog alle kanten uit.

JULIENNE : Bavo Blommaerts mag niet trouwen! En uw kuisvrouw mag uw romans niet meer lezen vooraleer ik ze gelezen heb. Dat zal volgende week contractueel vastgelegd

worden... in de sofa op mijn bureel. *(Af.)*

LINDA : En wat vindt ge van uw Marie? Was ze goed?

SYLVAIN : Goed!? Goed?! Ge hebt mijn printer geruïneerd, de inhoud van mijn nieuwe roman gemanipuleerd en mijn uitgeefster op stang gejaagd... en gij durft vragen of ge goed waart?

LINDA : Maar ze was toch niet jaloers.

SYLVAIN : Nee, dat niet. Maar hoe ziet ge er ook uit. Net een slons uit een barakkenkamp. Verschrikkelijk! Vooruit, ga u wassen vooraleer ik er aan begin.

LINDA : Dat durft ge niet.

SYLVAIN : Ik durf alles.

LINDA : Behalve wulpse uitgeefsters buitenjassen.

SYLVAIN : Maar vranke snuiten wassen wel! *(Neemt spons uit emmer en stapt in Linda's richting..)*

LINDA : *(Deinst achteruit.)* Dat moet ge eens durven!

(Hier volgt een kort, speels gevecht met gelach en gekir: Sylvain spat met de spons water in Linda's richting en probeert haar gezicht te wassen. Linda spettert met de natte borstel water in Sylvains richting. Terwijl:)

SYLVAIN : Kom hier, vuile Marie!

LINDA : Marie geeft haar ontslag!... Nee, Sylvain! Niet doen! Stop Sylvain! Ge maakt me helemaal nat!

(Parlofoon zoemt.)

LINDA : Als 't Peter is, zeg dan maar dat hij vanmiddag maar eens terugkomt...

COCO : Waterkijken! Waterkijken! Waterkijken!

LINDA : ... als er een gebraden papegaai geserveerd wordt. *(Ruimt kuis gerief op.)*

SYLVAIN : Amai! Gij ziet uw nieuw lief graag! *(Doorparlofoon:)* Hallo.

FREDDY : *(Stem door parlofoon:)* Ik ben 't. De Freddy.

SYLVAIN : Kom maar binnen, Freddy. *(Tot Linda.)* 't Is de Freddy.

LINDA : Och, die zielenpoot.

SYLVAIN : Freddy is mijn vriend, Linda. Over mijn vrienden wordt hier niet geroddeld.

LINDA : Nee, maar madame de conciërge mag hier uw beste vriendin wel uitmaken voor verzopen kieren.

COCO : Verzopen kieren! Verzopen kieren! Verzopen kieren!

LINDA : *(Tot Coco)* 't Is bijna zo ver. Zeg uw akte van berouw al maar op! *(Af met huisgerief via slaapkamer.)*

FREDDY : *(Op via links.)* Vindt ge 't goed dat ik de deur op een kier laat staan, Sylvain? Ons

Jeanine komt seffens ook. Die is nog even bij de bakker binnengesprongen. En vertel eens rap vooraleer ons Jeanine er is... Wat hebt ge allemaal meegemaakt deze week? Hoe was uw poppemieke vannacht? Was 't weer zo'n knappe en vurige griet? (*Raapt jarretellenhouder op. Opgewonden:*) O ja! Ik zie het! Waw! Wat een taille! (*Verzuchtend:*) En maar vier jarretellen! Ons Jeanine heeft er acht nodig om haar kousen op te houden. Hoe was ze?

SYLVAIN : Och, dat ding ligt hier nog van vorige week. Dat is van een met vel overspannen skelet.

FREDDY : En had ze temperament?

SYLVAIN : Absoluut. Ik heb er zeventien blauwe plekken aan overgehouden.

FREDDY : Waw! Zeventien blauwe plekken! Dan zijt ge er weer op los gegaan! Gij hebt nogal een leven, eh Sylvain Gij, als vrijgezel, kunt er tenminste van profiteren.

SYLVAIN : Profiteren: zoals een eenzame kleuter in een grote, lege speeltuin...

FREDDY : ...vol schommels, wiplanken, draaimolens, glijbanen... gij moogt springen waarop ge wilt!

SYLVAIN : Maar gij als getrouwd man, hebt tenminste een privé speeltuin, waarin ge nooit alleen zijt.

FREDDY : Ik? Een privé speeltuin?... Maar Sylvain, jongen toch! Een privé trampoline waarop ik al vijftien jaar sta te wippen, ja.

SYLVAIN : Gij kunt tenminste gewoon praten met vrouwen.

FREDDY : Ik? Ik moet zien wat ik zeg. Zeker als ons Jeanine er bij is.

SYLVAIN : Maar ik, als vrijgezel, moet in gezelschap van vrouwen altijd op mijn woorden letten. Ik mag niets vriendelijks zeggen, laat staan een vrouw een compliment geven, of ze interpreteren het als zou ik ze uitgenodigd hebben om in mijn bed te komen liggen.

FREDDY : Ho maar, ik mag een andere vrouw ook geen compliment geven, of ons Jeanine komt in actie.

SYLVAIN : De vrouwen vallen u niet lastig als ge ergens naartoe gaat.

FREDDY : Met ons Jeanine erbij? Nooit!

SYLVAIN : En zonder Jeanine?

FREDDY : ... Euh... Eigenlijk ook niet... Alhoewel ik er toch nog zo slecht niet uitzie. Of wel?

SYLVAIN : Ze laten u met rust omdat gij getrouwd zijt. Een getrouwd man in vrouwelijk gezelschap is zoals een strijkijzer: dat hebben ze of dat kennen ze. Maar een vrijgezel in vrouwelijk gezelschap is zoals een Vaporetto in solden: dat willen ze allemaal.

FREDDY : Wat is een Vaporetto?

SYLVAIN : Dat is zo'n nieuw ding, dat alles kuist: de ramen, de vloer, de tapijten, de gordijnen, het toilet... alles. Men kapt er water in, er komt geweldig veel stoom uit en het kuist alles.

FREDDY: Ach zo!

SYLVAIN : Een Vaporetto is heel gegeerd bij de vrouwen, net zoals een vrijgezel.

FREDDY : Dus, gij moet geen moeite doen om ze warm te krijgen voor een slippertje? Zodra ze in de mot hebben dat gij... zo'n stomende Vaporetto zijt, moogt gij er aan beginnen?

SYLVAIN : Zo gaat het.

FREDDY : Geluksvogel!

SYLVAIN : Ach. Neem bij die mooie vrouwen het golvend haar weg, de omfloerste blik, de sensuele mond, de gestroomlijnde figuur. Wat blijft er dan nog over?

FREDDY : Ons Jeanine.

SYLVAIN : Het karakter, Freddy. En dat stemt niet altijd overeen met het uiterlijk. Soms zou ik willen dat mijn leven minder turbulent was; dat ik een bezadigder leven kon leiden.

FREDDY : Daar bestaat een oplossing voor!

SYLVAIN : Ja?

FREDDY : Maar 't is nogal drastisch.

SYLVAIN : Wat dan?

FREDDY : 't Is een paardenmiddel...

SYLVAIN : Zeg het dan!

FREDDY : Trouwen.

SYLVAIN : Soms zou ik wel willen trouwen. Maar dan met een schat van een vrouwtje, een droomprinsesje.

FREDDY : Niet doen! Droomprinsessen veranderen allemaal in heksen.

JEANINE : (*Offset:*) Freddy!

FREDDY : Voila. Daar hebt ge mijn heks... (*Lief-onderdanig:*) Ja Jeaninneke.

JEANINE : (*Op.*) Nu is 't gedaan. Bij die bakker koop ik nooit nog iets. Zo'n onbeschoft volk! Ik had er een zoutloos brood besteld, voor mijn dieet...

FREDDY : Ze is weer op dieet.

JEANINE : ... Ik vraag aan de winkeljuffrouw mijn zoutloos brood. Ze gaat naar achter en ik hoor ze tot in de winkel roepen: - en er stond zeker tien man binnen - "Waar ligt dat zoutloos brood voor die dikke madame?"!

FREDDY: (*Lacht.*)

JEANINE : Lach niet! Als ze u voor "dikke madame" uitschelden, zoudt ge ook niet lachen. Dan zoudt ge ook op uw tenen getrapt zijn.

FREDDY : Ja Jeaninneke.

JEANINE : Als iemand uw vrouw "dikke madame" noemt, moet gij daar iets aan doen.

FREDDY : Ja Jeaninneke.

JEANINE : Gij moet uw vrouw verdedigen.

FREDDY : Ja Jeaninneke.

JEANINE : Wie mij een "dikke madame" noemt moet gij onder handen nemen.

FREDDY : Ja Jeaninneke.

JEANINE : Vooruit! Naar de bakker! En zet dat wicht op haar plaats, zodat ze me nooit nog een "dikke madame" durft te noemen. (*Rukt jarretelles uit Freddy's handen.*) En ga met lege handen, dan kunt ge er op los meppen als 't nodig is. (*Bekijkt jarretelles.*) Wat nu? Dragen ze aan ieder been één tegenwoordig?

FREDDY : (*Verlekkerd:*) Dat past rond één lendeke... (*Met uitgestreken gelaat, ingevolge Jeanine's strenge blik:*)... zegt Sylvain, Jeaninneke.

JEANINE : Naar de bakker gij! En doe wat ge moet doen.

FREDDY : Ja Jeaninneke.

JEANINE : En kordaat zijn, eh!

FREDDY : Ja Jeaninneke.

JEANINE : Niet mals zijn!

FREDDY : Ja Jeaninneke.

JEANINE : Nee Jeaninneke.

FREDDY : Nee Jeaninneke. (*Af.*)

JEANINE : Daar moet ge mee op uw kot zitten, zie! Zo'n tamme! Daar zit niet het minste pit in. Vergeleken met onze Freddy is Al Bundy (*TV-personage*) nog een vinnige vent.

SYLVAIN : Euh... een kop koffie met pit, Jeanine?

JEANINE : Ja graag, Sylvain. Gij merkt tenminste wat een vrouw nodig heeft. (*Sylvain schuift Jeanine een stoel voor.*) En gij zijt zo galant. Ach was ik maar...

SYLVAIN : ... bij moeder thuis gebleven?

JEANINE : Nee. Want getrouwd zijn heeft zijn charmes. Maar was ik twintig jaar jonger en had ik hetzelfde verstand als nu, ik zou toch met een idealer exemplaar getrouwd zijn.

SYLVAIN : Bestaan er wel ideale mannen? (*Schenkt koffie in.*)

JEANINE : O ja! Sean Connery. En Richard Gere. En Tom Cruise. En Indiana Jones. En Eddy Wally... En gij.

SYLVAIN : Ik?!

JEANINE : Soms beeld ik me in dat gij met mij getrouwd zijt. En dan verloopt alles als in een droom...